

Ce fac dacă nu-mi place muzica din biserica mea?

Matthew Boswell

Întrebări despre biserică

Recomandări pentru Seria „Întrebări despre Biserică”

„Creștinii sunt presați de întrebări foarte reale. Ce spune Scriptura despre structura unei biserici, despre închinare, despre organizarea lucrării și despre definierea conducerii biblice a bisericii? Acestea sunt doar câteva din întrebările la care cărțile din această nouă serie de la 9Marks vine cu răspunsuri clare, atent formulate și convingătoare. Sunt foarte recunoscător pentru această lucrare și pentru influența ei incredibil de sănătoasă în atât de multe biserici credincioase. Vă recomand această serie de cărți cu toată căldura”. - **R. Albert Mohler Jr.**, președinte, The Southern Baptist Theological Seminary

„Întrebările sincere merită să capete răspunsuri bine gândite. Dacă nu ești sigur de unde să începi în găsirea răspunsurilor la aceste întrebări, această serie îți poate sluji ca un punct de lansare în oceanul de întrebări pe această temă. Aceste scurte cărți vin cu răspunsuri convingătoare, la obiect, și sunt excelente pentru a fi citite împreună cu un prieten sau cu o sută de prieteni”. - **Gloria Furman**, autoarea cărților *Missional Motherhood* și *The Pastor's Wife*

„Ca păstor, mi se pun foarte multe întrebări. Sunt abordat de necredincioși care caută să înțeleagă Evangelia, de noi credincioși care sunt nesiguri legat de următorii pași pe care să îi facă, și de credincioșii care se maturizează și care vor să fie ajutați în găsirea de răspunsuri la întrebări despre familia creștină, relațiile cu

prietenii, vecinii sau colegii de muncă. În astfel de momente, îmi doresc să am o carte pe care să le-o ofer, care să fie scurtă, la obiect și care să îi îndrepte în direcția corectă pentru mai mult studiu. Seria „Întrebări despre biserică” oferă exact acest fel de răspunsuri. Fiecare carte tratează o întrebare anume într-o manieră biblică, scurtă și practică. Cred că titlul seriei poate fi mai bine „Răspunsuri despre biserică”. Îmi plănuiesc să cumpăr mai multe exemplare și să le dăruiesc cu regularitate. Și tu ai trebui să faci același lucru”. - **Juan R. Sanchez**, păstor senior, High Pointe Baptist Church, Austin, Texas

„Unde pot creștinii să găsească răspunsuri la întrebările comune despre viața de biserică – fără să trebuiască să caute prin cărți stufoase și scumpe? Cărțile din seria „Întrebări despre biserică” vin în întâmpinarea nevoii noastre de a căpăta răspunsuri biblice, echilibrate și practice. Pentru păstori, această serie se va dovedi o resursă de încredere pentru ghidarea membrilor de biserică spre o înțelepciune mai profundă și o unitate mai puternică”. - **Ray Ortland**, președinte, Renewal Ministries

Ce fac dacă nu-mi place
muzica din biserica mea?

Alte titluri din seria „Întrebări despre Biserică”

Sunt chemat la lucrare?, Brad Wheeler

Îi iubeste Dumnezeu pe toți oamenii?, Matt McCullough

Cum pot găsi pe cineva care să mă uceniceze?, Garret Kell

Cum pot să folosesc mai bine lectura Bibliiei?, Jeremy Kimble

Cum îi pot tubi pe membrii bisericii care au alte afinități politice?, Jonathan Leeman și Andy Naselli

Cum pot să slujesc în biserică locală?, Matthew Emadi

Cum pot să susțin lucrarea internațională de misiune?, Mark Collins

Cum poate biserică noastră să găsească un păstor credincios?, Mark Dever

Cum pot crește femeile în biserică locală?, Keri Folmar

Este un lucru iubitor să practicăm disciplina bisericii?, Jonathan Leeman

Ce să fac dacă nu am dorința să mă rog?, John Onwuchekwa

Ce să fac dacă nu simt dorința să merg la biserică?, Gunner Gundersen

Ce să fac dacă sunt descurajat în evanghelizare?, Isaac Adams

Ce ar trebui să fac acum, că sunt creștin?, Sam Emadi

Ce ar trebui să facem cu membrii care nu vin la întâlnirile bisericii?, Alex Duke

De ce este Cina Domnului atât de importantă?, Aubrey Sequeira

De ce ar trebui să mă botez?, Bobby Jamieson

De ce să dăruiesc în biserică locală?, Jamie Dunlop

De ce să mă alătur unei biserici locale?, Mark Dever

Pot femeile să fie păstori?, Greg Gilbert

La ce ar trebui să mă uit în alegerea unei biserici?, Alex Duke

Este Iadul real?, Dane Ortlund

Cine conduce biserică?, Sam Emadi

Care este misiunea bisericii?, Jonathan Leeman

Cum pot fi sigur că sunt mântuit?, Jeremy Pierre

Promite Evanghelia sănătate și prosperitate?, Sean DeMars

Ce fac diaconii?, Juan Sanchez

MATTHEW BOSWELL

CE FAC DACĂ NU-MI PLACE
MUZICA DIN BISERICA MEA?

MAGNA GRATIA

CE FAC DACĂ NU-MI PLACE MUZICA DIN BISERICA MEA?

Matthew Boswell

Copyright © 2026 Editura MAGNA GRATIA. Toate drepturile rezervate. Nicio parte a acestei publicații nu poate fi reprodusă, stocată sau transmisă în orice formă și prin orice mijloace – electronice, mecanice, prin fotocopiere, microfilmare, înregistrare sau alt fel – cu excepția unor citate scurte în recenzii, fără permisiunea prealabilă a deținătorului drepturilor de autor.

What If I Don't Like My Church's Music?

Copyright © 2025 by Matthew Boswell and 9Marks

Originally Published in English by Crossway with all International rights owned by Crossway and 9Marks

525 A Street NE, Washington DC 20002

This edition published by arrangement with 9Marks. All rights reserved.

Traducerea: Ninel Lazăr. Corectura: Monica Lazăr. Coperta: Jordan Singer. Tehnoredactare și DTP: MG Studios.

Dacă nu este precizat altfel în text, citatele biblice sunt preluate din Biblia Cornilescu, ediția revizuită. Drepturi de autor British and Foreign Bible Society (BFBS) și Societatea Biblică Interconfesională din România (SBIR) 1924, 2016. Folosit cu permisiune. Referințele biblice notate cu NTR sunt preluate din Biblia, Noua Traducere Românească (NTR). Copyright 2007, 2010, 2016 de Biblica Inc. Toate drepturile sunt rezervate. Folosit cu permisiune.

Editura MAGNA GRATIA nu susține în mod necesar toate punctele de vedere ale autorilor pe care îi publică.

„Să nu furi” (Exod 20:15).

Respectă drepturile de autor și efortul depus pentru publicarea acestei cărți!
Cerințele MAGNA GRATIA privind drepturile de autor pot fi consultate la adresa de internet www.magnagratia.org/copyright.html.

Editura MAGNA GRATIA

Str. Liliacului nr.26,

Dascălu-Ilfov 077075

Email: contact@magnagratia.org

Internet: www.magnagratia.org

Cântați Domnului o cântare nouă! Cântați Domnului, toți locuitorii Pământului! Cântați Domnului, binecuvântați Numele Lui, vestiți din zi în zi mântuirea Lui! Povestiți printre neamuri slava Lui, printre toate popoarele minunile Lui! (Ps. 96:1-3).

Unele dintre cele mai timpurii și mai dragi amintiri ale mele au de-a face cu cântările din biserică. Parcă îl văd pe tata cântând în primul rând, înainte să se ridice la amvon ca să predice. El cânta fiecare refren ridicându-se pe vârfurile picioarelor și ridicând din sprâncene. Îmi aduc aminte de mama mea îmbrăcată într-o rochie albastră, undeva printre coriști, plină de bucurie în timp ce Îi cânta imnuri Domnului. Îmi amintesc că stăteam eu însumi pe vârfurile picioarelor cântând lângă sfinții mai în vârstă. Ei țineau în mâinile lor obosite cărțile noastre vechi de imnuri, cântând cu vocile lor împreună cu ceilalți din congregație.

Prețuiesc mult aceste amintiri. Cântările îndelung folosite și versurile bogate teologic mi-au hrănit înțelegerea Scripturii și mi-au alimentat dragostea pentru Mântuitorul.

Poate că nu ai crescut într-o biserică de felul căreia în care eu am crescut, dar dacă ai fost creștin de ceva timp, sunt sigur că ai și amintiri serioase în care te regăseai cântând alături de poporul lui Dumnezeu.

În fiecare zi a Domnului, eu merg la biserică plin de anticipare. Sunt nerăbdător să slujesc și să fiu slujit prin darul cântării congregaționale.

Dar nu așa se petrece cu toți. Muzica din biserică este uneori – atât la propriu, cât și la figurat – un chimval zăngănitor al frustrării. Am cunoscut câțiva creștini pentru care cântarea era partea lor cea mai puțin preferată din închinarea comună. Ei stăteau cu brațele încrucișate și cu buzele închise, practic ținându-și respirația până ce cântarea se încheia.

Cum este situația ta? Vezi cântarea congregațională ca pe un dar de care să te bucuri, sau ca pe o povară de suportat? Ți este greu să cânți împreună cu poporul lui Dumnezeu?

Noi putem să ne luptăm să acceptăm muzica din bisericile noastre din multe motive. Poate că

muzica din biserica ta nu sună ca aceea a bisericii de vizavi, care pare să fie perfect pregătită și impecabil cântată. Poate că adunarea pe care ai considerat-o de mult timp biserica ta ține luminile la putere maximă în timpul slujbei, așa că te simți prea „văzut” de alții în timp ce cânti. Se poate ca volumul instrumentelor să fie ținut intenționat prea jos și să te simți prea „auzit”. Sau poate că volumul instrumentelor este mult prea sus, așa că asta este tot ce poți auzi!

Poate îți lipsesc imnurile copilăriei, corurile din facultate sau cântecele din bisericile unde ai fost membru în trecut. Te întrebi de ce biserica ta nu folosește cântările pe care le cunoști. Poate că biserica ta a trecut printr-un „război al închinării” controversat, iar conflictul ți-a ruinat bucuria.

Poate că muzica a fost schimbată, iar acum ți se pare prea simplistă sau prea complexă, prea mult din asta sau prea puțin din aia. Sau poate că te lupti să accepți muzica din biserica ta din cauza stângăciilor nesfârșite, cu note greșite, chitare dezacordate și începuturi stângace.

Indiferent de frustrările pe care le ai legat de muzica din biserica ta, sper să te ajut să navighezi prin aceste provocări și să te îndrum către unele dintre motivele minunate pentru care să îți înalți glasul în timpul închinării. Speranța mea este ca, la finalul acestei scurte cărți, să nu mai eziți următoarea dată când te vei alătura bisericii tale în cântare.

Adevărul glorios este că toți cei care sunt în Hristos s-au alăturat corului celor răscumparați și au primit o cântare a mântuirii. Datorită lui Hristos, avem zece mii de motive să cântăm.

* * *

Eu am investit cea mai mare parte a vieții mele participând, conducând, gândindu-mă și chiar compunând muzică bisericească. Scopul acestei cărți este să te ajute să înțelegi viziunea Bibliei despre ce înseamnă ca poporul lui Dumnezeu să cânte împreună. Vreau să te conving de natura sănătoasă a cântării congregaționale și de rolul vital pe care tu îl joci în aceasta. Pe parcurs, sper să îți ofer și câteva sfaturi practice despre cum să-ți miști inima atunci când muzica din biserica ta nu se aliniază preferințelor

tale, sau chiar în situațiile în care ea te calcă pe nervi sau te frustrează.

Zeci de pasaje din Scriptură abordează tema muzicii și cântatului. În cele ce urmează vom analiza multe dintre aceste pasaje. Dar, în timp ce facem acest lucru, aş vrea să fac din Psalmul 96:1-3 „temelia” noastră.

Cuvintele lui David rezumă adevărurile esențiale care ne ajută să înțelegem corect muzica bisericească, ele fiind adevăruri care ne pot ajuta sufletele atunci când muzica din bisericile noastre nu ne place.

Cântați Domnului o cântare nouă! Cântați Domnului, toți locuitorii Pământului! Cântați Domnului, binecuvântați Numele Lui, vestiți din zi în zi mântuirea Lui! Povestiți printre neamuri slava Lui, printre toate popoarele minunile Lui! (Ps. 96:1-3).

În acest psalm, David ne oferă trei motive pentru care creștinii cântă împreună: cântarea este *un act de închinare înaintea lui Dumnezeu*, cântarea este *un act de ucenicizare a altora* și, în cele din urmă, cântarea este *un act de mărturie înaintea lumii*.

UN ACT DE ÎNCHINARE ÎNAINTEA LUI DUMNEZEU

Cântarea este un act de închinare. David face clar acest lucru în Psalmul 96:1: „Cântați *Domnului* o cântare nouă”. Pentru creștin, cântarea nu înseamnă niciodată *doar* să cânte. Ea este mai mult de atât. Fie că noi cântăm de unii singuri, acasă, împreună cu familiile noastre sau cu bisericile noastre, cântarea este, înainte de toate, o închinare adusă lui Dumnezeu.

Deoarece cântarea este închinare, ea nu este, în cele din urmă, îndreptată spre noi, ci spre Dumnezeu. Noi cântăm pentru o audiență divină. De fapt, ai observat că, în Psalmul 96, David ne cheamă de trei ori să Îi cântăm Domnului? Domnul întregii creații Se smerește ca să asculte cântările noastre (Ps. 40:1). Acest lucru este cu adevărat uimitor. Noi trebuie să ne închinăm Lui nu doar prin narațiune și proză, ci și prin muzică și poezie, prin melodie și armonie, prin ritm și rimă.

Psalmul 96 ne face cunoscute două adevăruri importante pe care trebuie să le reținem, dacă ne

luptăm să acceptăm muzica din bisericile noastre. În primul rând, Dumnezeu poruncește să cântăm. În al doilea rând, El poruncește cântarea pentru că muzica în biserică este îndreptată, în esență, spre închinarea înaintea Lui, rolul ei nefiind satisfacerea preferințelor noastre.

Poruncită de Dumnezeu

De ce cântă creștinii?

Îmi dau seama că aceasta poate părea o întrebare ridicolă, dar te-ai oprit vreodată să te gândești la acest subiect? Desigur, există nenumărate motive pentru care creștinii cântă. Noi cântăm ca o practică de rugăciune, pentru a exprima emoțiile, pentru a comunica într-un fel creativ adevărul lui Dumnezeu, pentru a celebra Evanghelia, și lista poate continua. Dar motivul suprem pentru care creștinii cântă este că Dumnezeu ne poruncește să cântăm.

Noi nu ne apropiem de Dumnezeu în termenii noștri sau după preferințele noastre. El ne invită să ne închinăm înaintea Sa în termenii Lui. El

stabilește nu doar că *trebuie* să ne închinăm Lui, ci și *cum* să Îi aducem închinare. Una dintre modalitățile în care Dumnezeu a hotărât să ne închinăm Lui este prin cântec. De aceea, credința creștină este o credință care cântă. Noi cântăm ca un act de ascultare. Noi cântăm pentru că acest act de a cânta Îi este plăcut lui Dumnezeu.

De fapt, când analizăm mulțimea poruncilor din Scriptură de a cânta și rolul pe care cântarea îl joacă în atât de multe momente critice din istoria răscumpărării, trebuie să concluzionăm că Dumnezeului nostru chiar Îi place să-Și audă poporul cântând. Sfinții care cântă aduc o bucurie profundă inimii lui Dumnezeu, fie că ei cântă psalmi de laudă, imnuri de devoțiune, versuri de plângere sau melodii din inimi făcute noi. Așa cum inima mea se umple de bucurie când îmi aud copiii cântând în casa noastră, inima Tatălui este mișcată de fiii și fiicele Lui, care Îi cântă cu dragoste și devoțiune.

Dacă îți este greu să rezonzi cu muzica bisericii tale, adu-ți aminte că circumstanțele noastre nu

schimbă ceea ce Dumnezeu așteaptă de la poporul Lui. Cântarea nu este o sugestie divină, ci o poruncă sfântă și, ca toate poruncile lui Dumnezeu, ea nu este o povară care să ne apese, ci o lege care ne ridică. Cântarea creștină este o armonie între datorie și bucurie. Așa cum Dumnezeu găsește plăcere în cântarea noastră, ea ne hrănește bucuria în Dumnezeu.

Poruncită să fie pentru Dumnezeu

Eu devenisem creștin de câțiva ani, dar când aveam 15 ani, Domnul mi-a cuprins inima cu harul Său într-un mod atât de profund, încât singurul lucru pe care știam să îl fac era să cânt. Am început să scriu cântece despre cine este Dumnezeu, ce a făcut Dumnezeu și ce făcea El în viața mea. Aveam mereu ceva despre care să cânt. Dragostea lui Dumnezeu face ca inima mută să se deschidă și să cânte.

Când ne bucurăm de Dumnezeu, inimile noastre sunt mâinate spre lauda Lui, iar acel act de laudă ne desăvârșește bucuria. Ai mâncat vreodată la un restaurant sau ai văzut un film despre care te-ai simțit convins că trebuie să îl povestești cuiva? De ce

avem acest sentiment? C. S. Lewis explică bine acest lucru: „Cred că noi ne bucurăm să lăudăm ceea ce ne place pentru că *lauda nu doar exprimă, ci desăvârșește plăcerea; așa este menită să se desăvârșească*”.¹ Dacă inima ta a fost înnoită, reformată și recalibrată de dragostea lui Dumnezeu în Hristos, atunci cea mai adâncă parte din tine nu poate să nu cânte despre ceea ce Dumnezeu a făcut în sufletul tău.

Acesta este un alt motiv pentru care Dumnezeu ne poruncește să cântăm. Pentru poporul lui Dumnezeu, cântarea înseamnă mai mult decât doar a crea melodii și a rosti versuri. Cântarea este o „desăvârșire” a bucuriei noastre în Dumnezeu menită să fie astfel. David subliniază clar acest lucru și în Psalmul 96:2: noi suntem chemați să „bîncuvîntăm Numele [lui Dumnezeu]”. În esență, cântarea nu este orientată spre noi, ci rolul ei este să-L laude pe Dumnezeu pentru slava Sa.

Noi tratăm deseori acest lucru tocmai pe dos.

¹ C. S. Lewis, *Reflections on the Psalms* (HarperCollins, 2017), p. 111 (subl.).

Abordăm muzica din bisericile noastre ca și cum ea ar exista pentru a ne satisface preferințele, pentru a împlini nevoile noastre sau a ne oferi un anumit sentiment. Dar asta înseamnă să ne punem pe noi în centrul scenei. Dacă nu-ți place muzica bisericii tale, nu este nicio problemă. În realitate ea nu există *pentru* tine. Ea este un mijloc prin care să binecuvântezi Numele lui Dumnezeu alături de alți păcătoși răscumpărați.

De fapt, David insistă și mai mult pe acest aspect, amintindu-ne că ar trebui să Îi cântăm lui Dumnezeu „o cântare nouă” (Ps. 96:1). El nu sugerează că în fiecare duminică ai nevoie de un nou set de imnuri pe care nu le-ai mai cântat niciodată. O cântare nouă este un „cântec proaspăt care răspunde unei experiențe proaspăt primite”.² Cu alte cuvinte, a-I cânta lui Dumnezeu o cântare nouă înseamnă că închinarea noastră muzicală nu este alimentată de satisfacerea preferințelor noastre, ci de răspunsul față harul lui Dumnezeu care ne este dat

² Alec Motyer, *Psalms by the Day: A New Devotional Translation* (Christian Focus, 2018), p. 271.

zi de zi. În același fel în care îndurarea lui Dumnezeu se înnoiește în fiecare dimineață, tot așa fiecare zi ne aduce noi motive de laudă. Fiecare carte de imnuri publicată are un început și un sfârșit, dar cartea de cântări a Bisericii lui Hristos nu are copertă de final. Îndurarea Lui este nesfârșită, și la fel sunt cântările care celebrează îndurarea Lui. Domnul le dă continuu copiilor Lui motive să cânte.

Acest aspect poate fi deosebit de util dacă te lupți să accepți *stilul* muzical din biserica ta. Stilul nu este irelevant. De fapt, pot exista unele probleme stilistice reale în muzica din biserica ta, care îți fac dificilă participarea la cântare. Melodiile pot fi greu de cântat. Ritmul poate fi provocator. Gama notelor ar putea ajunge mult prea sus și apoi să coboare mult prea jos. Piese pot fi puse în tonalități care le fac frustrante pentru cei care nu sunt pricepuți la muzică, astfel că le este greu să se alăture. Volumul instrumentelor poate fi prea înalt și muzica poate suna prea a spectacol. Sau poate crezi că liderii sunt atât de tăcuți, încât nu simți deloc că ești condus în cântare.

Acestea sunt probleme reale, dar nu sunt cele mai importante. Noi nu cântăm pentru că ne place muzica, pentru că este condusă deosebit de bine sau pentru că se potrivește stilului nostru preferat. Noi cântăm pentru că este potrivit să răspundem la harul proaspăt al lui Dumnezeu prin cântări proaspete.

Faptul că, în cele din urmă, cântarea are ca scop închinarea înaintea lui Dumnezeu, nu satisfacerea noastră, modelează, de asemenea, felul în care ar trebui să gândim alegerea cântărilor în bisericile noastre. Acest lucru poate fi și un element frustrant pentru tine. Poate că te deranjează că biserica ta cântă doar cântări vechi, când există atât de multe cântări noi minunate, sau invers.

Așa cum am explicat mai sus, când David ne poruncește să Îi cântăm Domnului „o cântare nouă”, asta nu înseamnă că ar trebui să cântăm doar cântări compuse în ultimul deceniu. Ideea lui este că toată cântarea noastră ar trebui să fie un răspuns proaspăt față de harul lui Dumnezeu. Uneori, asta înseamnă

să cânti ceva cu adevărat nou. La momentul când David a scris Psalmul 96, el nu și-ar fi putut imagina numărul de cântări care Îl lăudau pe singurul Dumnezeu adevărat, care urmau să fie compuse în miile de ani de după el. Noi cântări au apărut dincolo de granițele Israelului, pe măsură ce noul popor al legământului lui Dumnezeu a început să-L laude într-o diversitate de stiluri și genuri muzicale, dincolo de granițele culturale și lingvistice evreiești. Muzica creștină a început să includă cahonul din Africa de Vest, imnurile high-church din Londra, sitarul din nordul Indiei, psalmii gaelici din insulele Hebride și chitara blues din Muscle Shoals, Alabama. Așa cum noile îndurări ale lui Dumnezeu ne vizitează zilnic, cântările noi ar trebui să fie o completare binevenită la imnurile noastre în continuă expansiune.

Dar asta nu înseamnă că imnurile vechi trebuie puse în cutii și depozitate în podul bisericii. Astfel de cântări sunt o parte semnificativă a închinării creștine. Ar trebui să le cântăm cu la fel de mult entuziasm pe cât cântăm imnurile noi, căci deși ele

pot părea uzate, acest lucru se datorează doar faptului că le-au slujit cu adevărul lor atât de multor sfinți. Istoria bisericii conține o vistierie de bogății muzicale pe care ar trebui să continuăm să le cântăm. Imnurile istorice ne amintesc că nu suntem prima generație care a luptat, s-a rugat, a plâns și a adus laude de-a lungul vieții. Mulți dintre noi ne aducem aminte de anumite cântări din trecut, care ne-au purtat prin perioade specifice ale vieții.

Sunt sigur că nicio biserică nu reușește să echilibreze perfect aceste elemente de vechi și nou. S-ar putea să te lupți să accepți asta pentru că ți-ai dori ca biserica ta să aibă mai mult din unul și mai puțin din celălalt. Dar fie că vom cânta ceva vechi sau nou, ceea ce contează este să-L lăudăm pe Dumnezeu pentru lucrarea pe care El a făcut-o și continuă să o facă.

Iată concluzia: Ce ar trebui să faci dacă nu-ți place muzica bisericii tale? Să cânți oricum! Adu-ți aminte că nu cânți pentru tine, ci pentru Dumnezeu. Dacă meditezi la caracterul și lucrarea Lui, îți vei da seama că ai zece mii de motive să-ți ridici

glasul și să cânti. Când te gândești la privilegiul de a cânta – la cine, ce și de ce – vei înțelege că, în sine, cântarea congregațională este mai mult decât un aranjament de melodii și versuri interpretate de un grup de străini în beneficiul tău personal. Cântarea congregațională este un act de închinare oferit Dumnezeuului celui viu de un grup de credincioși care sunt împreună părtași în Hristos, prin credință.

Data viitoare când începe o slujbă, încearcă să nu vezi cântările ca pe un preludiu la predicare. Nu le considera un exercițiu de încălzire înainte de o expunere. Nu te concentra pe elementele muzicale care te frustrează sau care nu se aliniază la preferințele tale. În schimb, concentrează-te înainte de toate pe ceea ce faci în acel moment. Tu Îi aduci laude singurului Dumnezeu adevărat. Așa că tratează cântarea cu seriozitate, ca pe ceva ce ai primit porunca să faci înaintea Domnului. Unește-ți vocea cu a celorlalți sfinți, și cântați ca o expresie de închinare, cu inima plină.

O, închinați-vă Regelui, toți cei slăviți de sus;
O, cântați cu recunoștință puterea și dragostea
Lui;
El, Scutul și Apărătorul nostru, Cel Îmbătrânit
de zile,
Îmbrăcat în strălucire și încins cu laude.³

UN ACT DE UCENICIZARE

Invitația lui David din Psalmul 96 de a-L lăuda pe Dumnezeu nu este un apel la audiție pentru interpreți solo. El cheamă un cor format din oameni din orice seminție, limbă și națiune. „Cântați Domnului, toți locuitorii Pământului!” (Ps. 96:1).

Evreii ar fi înțeles invitația lui David ca pe o anticipare a unei zile în care neevreii aveau să își unească vocile cântând cântări de laudă pentru Iehova, care este „mare și foarte vrednic de laudă”, singurul Dumnezeu adevărat care „este mai de temut decât toți dumnezeii” (Ps. 96:4). Desigur, laudele individuale au locul lor, dar în Psalmul 96, David își imaginează cântecele unei creații noi provenind de la un cor global.

³ Robert Grant, “O Worship the King,” 1833.

Odată cu învierea lui Hristos, ziua pe care David o dorea a sosit. Evanghelia atrage bărbați și femei din fiecare trib, limbă și popor, în bisericile locale, pentru a-și ridica glasurile în cântec. Când ne strângem împreună ca să cântăm, noi nu suntem soliști, ci membri ai corului care au răspuns chemării lui Dumnezeu de a ne uni cu tot Pământul în laudă.

Unii oameni văd partea muzicală a închinării comune ca pe un timp personal rezervat doar pentru ei și pentru Dumnezeu. Am auzit mai mulți lideri de închinare încurajându-i pe toți cei din congregație să-și închidă ochii și să-și imagineze că sunt doar ei și Isus în acea încăpere. Dar această idee ignoră perspectiva Bibliei privind *închinarea comună*. Cântarea creștină nu este un act privat pentru plăcerea personală. Este un act de slujire. Dacă te lupți să „apreciezi” muzica din biserica ta, poate că trebuie să-ți aduci aminte că, în sine, cântatul tău nu este conceput să fie un moment de liniște amplificat, ci un act de slujire pentru alți creștini. El nu este doar pentru Dumnezeu, ci și *pentru alții*.

O lucrare de propovăduire

Implicarea în lucrarea de cântare congregațională este o modalitate prin care fiecare credincios zidește trupul lui Hristos. Nu toți predicăm. Nu toți ne rugăm sau să citim toți Scriptura în adunare. Dar fiecare dintre noi, care suntem în Hristos, putem avea o slujire eficientă care să zidească întreaga biserică prin cântare.

În Psalmul 96:2, David invită Pământul să „vestească” mântuirea lui Dumnezeu. Asta înseamnă că, per se, cântarea congregațională este o „slujbă a vestirii”. Când cântăm, noi proclamăm adevărurile credinței noastre unii față de alții. Dumnezeu poate fi ținta noastră principală, dar El nu este singura noastră audiență. Direcția cântării noastre este pe verticală și pe orizontală. Ea se îndreaptă atât spre Dumnezeu, cât și spre om.⁴

Când Îl laudăm pe Dumnezeu pentru îndurarea Lui, noi ne propovăduim în același timp unii altora despre lucrurile minunate pe care Dumnezeu

⁴ Derek Kidner, *Psalms 73–150*, Tyndale Old Testament Commentaries (IVP Academic, 2008), p. 379.

le-a făcut.

Poporul lui Dumnezeu a funcționat mereu în felul acesta. Cartea Exod consemnează felul cum Dumnezeu Și-a salvat poporul din robie, pentru ca aceștia să fie liberi să I se închine. Primul lucru pe care l-au făcut Moise și poporul de cealaltă parte a Mării Roșii, după eliberare, a fost să se oprească și să cânte. Ei și-au amintit unii altora, prin cântec, ce făcuse Dumnezeu pentru a-i răscumpăra.

Și același principiu este valabil în Noul Testament. În Coloseni 3, Pavel îi învață pe credincioșii din biserica Colose cum să trăiască în dragoste și armonie unii cu alții. Și ei împlinesc această poruncă cântând adevărurile Evangheliei, „Cuvântul lui Hristos”, unul față de altul: „Cuvântul lui Hristos să locuiască din belșug în voi în toată înțelepciunea. Învățați-vă și sfătuiți-vă unii pe alții cu psalmi, cu cântări de laudă și cu cântări duhovnicești, cântând lui Dumnezeu cu mulțumire în inima voastră” (Col. 3:16).

Și găsim aceeași învățătură în Efeseni 5:18-21:

Nu vă îmbătați de vin, aceasta este destrăbălare.

Dimpotrivă, fiți plini de Duh. Vorbiți între voi cu psalmi, cu cântări de laudă și cu cântări duhovnicești, și cântați și aduceți din toată inima laudă Domnului. Mulțumiți totdeauna lui Dumnezeu Tatăl, pentru toate lucrurile, în Numele Domnului nostru Isus Hristos. Supuneți-vă unii altora în frica lui Hristos.

Slujba de laudă îndreptată către Dumnezeu și slujba de zidire îndreptată către ceilalți sunt strâns legate în tot Noul Testament.⁵ Aceasta înseamnă că țelul cântării congregaționale este să-L slăvească pe Dumnezeu *prin* a ne încuraja reciproc în cântare. Aceasta cuprinde ambele scopuri.

Învățătura lui Pavel atacă gândirea noastră consumeristă și confruntă ideea noastră neinformată că muzica din biserică trebuie să răspundă preferințelor noastre sau să creeze în noi un anumit răspuns emoțional. Scopul lui Dumnezeu este ca noi să participăm la producerea muzicii din biserică, nu doar să ne bucurăm de ea. Noi ne adunăm împreună ca biserici pentru a face parte dintr-un cor

⁵ David Peterson, *Engaging with God: A Biblical Theology of Worship* (Eerdmans, 1992), p. 221.

congregațional, nu pentru a merge la un concert. Când înțelegem acest lucru, participarea noastră ține mai puțin de faptul că ne place muzica, și mai mult de ideea de a ne sluji frații și surorile. De fapt, când citești Coloseni 3 și Efeseni 5, începi să înțelegi că această cântare congregațională arată și sună foarte asemănător cu lucrarea de ucenicizare, care înseamnă să-i ajuți pe alții să-L urmeze pe Isus.

Deoarece cântarea congregațională este o slujire de tipul „unii altora” în biserică, ar trebui să ne adaptăm în acest scop așteptările pentru ce se petrece duminică dimineața. Noi venim ca să fim auziți și să fim ascultați de frații și surorile noastre din băncile bisericii. Deoarece cântăm unii altora, cel mai important lucru pe care ar trebui să-l auzim duminică dimineața este vocea congregației. Poate că tânjești după asta și îți dorești ca biserica ta să fie mai dedicată acestei viziuni. Dar chiar dacă liderii cu muzica din biserica ta nu încearcă să ridice congregația la nivelul acela în care principalul lucru care se aude duminică dimineața să fie glasul ei, nu lăsa asta să te oprească să cânți din inimă, cu glas tare, pentru a-i încuraja pe cei din jur, în timp ce îi

asculți cu nerăbdare cum cântă.

Binele spiritual pe care îl facem unii pentru alții când cântăm împreună este imposibil de calculat. Eu pot confirma asta din experiență personală. Ca păstor, eu am privilegiul de a predica regulat Cuvântul lui Dumnezeu. Slujba mea este să fiu un „slujitor al propovăduirii”. Dar, în fiecare duminică, eu nu sunt doar un participant la această slujire a propovăduirii, ci și un beneficiar al ei. Când oamenii mă întreabă în zilele dinaintea duminicii dacă sunt pregătit să predic, eu le răspund mereu: „Nu sunt pregătit până nu cântăm”, și chiar o spun cu seriozitate. Există ceva în a cânta alături de familia bisericii care mie îmi mișcă sufletul. Sfinții din jurul meu mă învață și mă încurajează prin Cuvântul lui Dumnezeu chiar în acele momente.

Unul dintre lucrurile mele preferate de făcut la slujba noastră de închinare este să cânt cu toată vocea, ridicându-mă pe vârfurile picioarelor și cu sprâncenele ridicate (exact cum face și tatăl meu până azi). Eu privesc în jur la fețele fraților și sorerilor mele care cântă împreună cu mine, și îmi aduc

aminte câți dintre acești oameni pe care îi cunosc și îi iubesc cântă trecând prin suferință și durere. Du-minica trecută am cântat alături de mai mulți frați care se luptă cu un cancer terminal, cu un prieten care și-a oferit laudele folosindu-și suflarea în timp ce era conectat la un aparat de oxigen, cu un tânăr tată care se confruntă cu un viitor profesional necunoscut, cu un cuplu cu inima frântă din cauza deciziilor unui copil, cu o văduvă bătrână, care îi duce cu disperare lipsa soțului ei, și lista poate continua. Eu îmi unesc vocea cu a lor cu scopul de a le sluji, de a cânta împreună cu ei în timp ce susținem împreună adevărurile pe care le declarăm împreună.

Inima mea se ridică în astfel de momente, fiind hrănită de adevărurile cântate de alți sfinți. Când urc scările către amvon ca să predic vestea bună a lui Isus, sufletul meu este adesea purtat acolo de cântecul celorlalți din acea încăpere.

Vestirea din zi în zi

Când ne gândim la responsabilitatea de a-i sluji pe ceilalți cântându-le adevărul, ar trebui să luăm

în considerare o ultimă frază din Psalmul 96:2. Suntem chemați astfel: „Cântați Domnului, binecuvântați Numele Lui, vestiți *din zi în zi* mântuirea Lui!” Cu alte cuvinte, trebuie să ne implicăm în această „slujbă a vestirii” nu doar când simțim nevoia, când ni se pare convenabil sau când suntem mișcați de muzică. Trebuie să facem acest lucru zi de zi. Ar trebui să le spunem altora despre mântuirea lui Dumnezeu prin cântare de fiecare dată când biserica se strânge împreună. Ceilalți membri ai bisericii trebuie să te audă cântând Evanghelia zi de zi și săptămână de săptămână.

Trebuie să ne fie adus aminte de mântuirea pe care Dumnezeu ne-a dat-o în Hristos în fiecare zi. Această Evanghelie este vestea care ne zidește, adevărul care ne înalță și nădejdea noastră pentru viitor. Charles Spurgeon, un păstor cunoscut la Londra în secolul al XIX-lea, a spus cândva: „Evanghelia este cea mai clară revelație a lui [Dumnezeu], astfel că mântuirea eclipsează creația și providența. Așadar, să ne revărsăm laudele în acea direcție. Să proclamăm vestea bună și să facem asta în continuare, fără să încetăm vreodată această mărturie

fericită”.⁶ Ce dar prețios este să avem Evanghelia pe buze! Ce privilegiu sfânt să cântăm vestea bună a unei mari bucurii față de ceilalți membri ai bisericii, din ziua Domnului în ziua Domnului, ajutându-i să crească și mai mult ca ucenicii lui Isus care I se închină!

Dacă abordăm muzica din biserică printr-o atitudine de consumatori, atunci ne vom pune continuu întrebări precum, „Ce îmi place?” sau „Ce obțin din asta?” Dar când intrăm în închinarea colectivă, ar trebui să ne lăsăm la ușă notițele de evaluare și listele de cumpărături. Cântarea congregațională nu are de-a face cu o mentalitate consuméristă. Acesta este un moment în care să contribuim la credința celorlalți credincioși din încăpere, cântându-le Evanghelia duminică de duminică.

Spunând adevărul

Ca păstor și unul profund implicat în muzica bisericească, mi-am dezvoltat propriile convingeri despre ce face ca o „cântare bisericească” să fie

⁶ C. H. Spurgeon, *The Treasury of David*, vol. 4 (Passmore & Alabaster, 1888), p. 181.

bună. În fiecare săptămână, scopul meu pentru biserica noastră este ca fiecare cântare să fie (1) fidelă biblic, (2) bogată teologic, (3) frumoasă devoțional, (4) ziditoare din punct de vedere al congregației și (5) intenționat misională. Biserica ta poate avea propriul set de valori. Pur și simplu eu pun cărțile mele pe masă, arătându-ți filtrul pe care îl folosesc eu și ceilalți prezbiteri de la biserica mea atunci când evaluăm o cântare spre a fi folosită în congregație.

Eu vizitez adesea biserici care au cântări care nu se aliniază convingerilor mele. Uneori eu nu sunt încântat de aranjamentele sau stilul pieselor, sau cred că versurile nu sunt atât de bogate pe cât ar trebui.

Dar eu tot le cânt, și fac asta cu entuziasm.

Cum? Eu caut versuri care să spună cu fidelitate lucrurile pe care Dumnezeu le-a făcut. Eu îi permit sufletului să fie hrănit de adevărurile Scripturii reflectate în cântare. Caut ceea ce este frumos în melodie și text. Scanez încăperea ca să văd cum cântarea se adresează altora, și mă bucur de felul în care

frații și surorile mele în Hristos sunt zidiți de adevăr. Eu mă gândesc la felul în care necreștinii din încăperea bisericii ar putea auzi adevărul Evangheliei într-o manieră care să aibă sens. Eu nu încetez niciodată să manifest discernământ, dar mă alătur închinării. O anumită cântare poate să nu fie după stilul sau aranjamentul meu preferat, dar mă închin potrivit adevărului cântării, încercând să-mi încurajez frații și surorile din jurul meu cu acest adevăr. Vreau ca afirmația lui Harold Best, un teolog cu preocupări legate de închinare, să fie valabilă și pentru mine: „Un semn al unui creștin matur este că el este zidit ușor”.⁷

Îngăduie-mi să-ți spun o întâmplare despre cât de bine poate fi pentru sufletul tău să cânti cântări pe care nu le preferi, dar care predică aceeași Evanghelie în care crezi. O prietenă de-a noastră trebuia să dea o mărturie în timpul unei slujbe speciale. Singura problemă era că uneori ea se poticnea necontrolat. Așa că a decis să-și cânte mărturia folosind o cântare care a ajutat-o personal. Nu este o

⁷ Chip Stam, Mike Cospier și Harold Best, Worship Discussion 1, 14 februarie 2009, <https://vimeo.com/3213820>.

cântare pe care eu aş fi ales-o pentru biserica noastră, pentru că nu îndeplinea unele dintre criteriile pe care le-am enumerat mai devreme. Dar în acea seară, ea a cântat acea mărturie în timp ce soţul ei cânta la chitară. În timpul celei de-a treia strofe, ea s-a emoţionat şi nu a mai putut cânta, aşa că congregaţia s-a ridicat şi a cântat pentru ea. Râuri de lacrimi mi-au curs pe faţă în timp ce mi-am înălţat vocea.

Acela a fost unul dintre cele mai frumoase momente de care îmi aduc aminte cântând cu biserica noastră. Gândeşte-te la tot ce aş fi pierdut dacă mi-aş fi încrucişat braţele şi aş fi strâns din dinţi. Dumnezeu să ne ajute să fim zidiţi uşor pe măsură ce Cuvântul lui Hristos locuieşte în noi prin cântare.

Poate că te lupţi să accepţi muzica din biserica ta tocmai pentru că teologia acelor cântări este atât de fragilă sau superficială, încât accentul cântecelor s-a îndepărtat de la principiile fundamentale ale credinţei creştine: slava lui Dumnezeu, crucea lui Hristos, iertarea păcatelor, viaţa cea nouă şi nădejdea învierii. Poate că ai ajuns să cânţi versuri care te fac să te scarpini în cap şi te temi ca nu cumva

cântările ar putea chiar să contrazică învățăturile Scripturii. Dacă asta sună apropiat de felul în care este muzica în biserica ta, te încurajez să discuți cu păstorul tău despre îngrijorările tale și să întrebi cu smerenie ce principii iau în considerare liderii bisericii atunci când aleg cântările congregaționale. Este bine să abordezi o astfel de discuție cu har și smerenie, dar să recunoști că, în sine, cântarea este o parte importantă a slujirii de dare de învățătură a bisericii. Dacă versurile cântărilor nu propovăduiesc adevărul sau nu celebrează lucrarea lui Dumnezeu în Evanghelie, acestea pot fi motive suficiente pentru a găsi o biserică unde adevărul din cântări este prețuit și care împărtășește convingerile tale biblice și teologice.

Dar dacă muzica și cântările bisericii tale proclamă adevărul glorios că Hristos a murit pentru păcătoși, atunci ai motive să cânți, chiar dacă nu-ți place muzica din biserica ta.

Poate că data viitoare când vei cânta un imn, vei observa pe cineva din apropierea ta stând cu gura închisă. Poate că acea persoană tocmai a primit o

veste devastatoare, a pierdut recent o persoană dragă sau trece printr-o perioadă de pustietate spirituală. Când vei cânta adevărurile glorioase ale imnului în preajma celui credincios, Domnul poate lucra prin cântarea ta pentru a-i înnoi nădejdea în Hristos.

Eu petrec majoritatea timpului meu ca păstor, dar slujesc și ca profesor de muzică bisericească și închinare. Așa că, dacă îmi îngădui, vreau să îți dau o temă scurtă. Fă propriul tău studiu despre Coloseni 3:16 și Efeseni 5:18-20, și continuă să crești atât în înțelegere, cât și în practica de a cânta ca expresie a ucenicizării.

Haideți, creștini, uniți-vă în cânt,
Aleluia, amin!
Slăviți-L cu glas tare pe Hristos, Regele nostru,
Aleluia, amin!
Fie ca toți, cu inimă și glas,
Să se bucure înaintea tronului Său;
Lauda este alegerea Lui plină de har,
Aleluia, amin!⁸

UN ACT DE MĂRTURIE ÎNAINTEA LUMII

Un al treilea motiv pentru care trebuie să

⁸ Christian H. Bateman, "Come, Christians, Join to Sing," 1843.

cântăm este acela de a fi o *mărturie înaintea lumii*.

Psalmul 96:3 ne spune: „Povestiți printre neamuri slava Lui, printre toate popoarele minunile Lui!” În acest verset, David ne cheamă clar să „spunem printre neamuri: „Domnul împărățește!”” (Ps. 96:10). Un păstor a explicat astfel îndemnul lui David: „Psalmul acesta ne învață că închinarea nu trebuie să fie doar un lucru privat, ceva doar între mine și Dumnezeu, ci și ceea ce duce la o mărturie misionară”.⁹

Există cel puțin două modalități în care cântarea este o declarație înaintea lumii: prin conținutul cântărilor noastre și prin unitatea cântării noastre.

Mărturia mesajului nostru

Pe când studiam la seminar, am avut privilegiul să particip la un seminar doctoral cu Tom Nettles, un istoric cunoscut al bisericii. Nettles are o voce frumoasă și este cunoscut pentru faptul că începe să cânte în mijlocul lecțiilor sale. Într-o după-amiază, eu și un alt student l-am invitat pe Nettles la prânz într-

⁹James Montgomery Boice, *Psalms*, vol. 2, Psalms 42-106 (Baker, 1994), p. 784.

un loc preferat, unde am aflat că uneori Nettles cânta chiar și între două mușcături de burger de elan!

Eu eram creștin de ceva vreme, ba chiar păstor. Dar a sta într-un loc public cu un profesor care izbucnea spontan în cântare a fost ceva care trecea oarecum dincolo de zona mea de confort. Ce ar fi crezut oamenii despre acest bătrân distins și despre cei doi studenți ai lui care îl auzeau cântând la o masă de prânz în mijlocul unui restaurant?

Lui nu-i păsa asta. El cânta.

Și în timp ce el continua să cânte, eu am simțit o schimbare în inima mea. Mi-am dat seama că el cânta pentru că avea o cântare vrednică de cântat. El nu putea opri cântarea. El vestea slava Domnului înaintea popoarelor, sau cel puțin înaintea oamenilor din restaurant. În acea zi, eu am învățat o lecție importantă: laudele Domnului nu sunt ceva ce ar trebui să ținem între cei patru pereți ai unei biserici. Ar trebui să le proclamăm peste tot, față de toți oamenii.

Când biserica se strânge împreună, ar trebui să ne așteptăm de la cântările noastre să fie auzite de

cei care încă nu și-au pus credința în Hristos ca Mântuitor (v. 1 Cor. 14:24-25). Cântările sunt ca niște mesageri care duc vestea bună a lui Isus pe aripile melodiei și ale versurilor. Așa cum David dorea ca toate cântecele lui să proclame bunătatea și credințioșia lui Dumnezeu în vremea lui, și noi vrem să vorbim despre bunătatea și credințioșia lui Dumnezeu pe care le-am văzut în Evanghelie.

Uneori, înainte de începerea slujbei, eu mă adresez celor care nu sunt creștini, spunând: „Dacă încă nu sunteți credincioși în Isus, nu ne așteptăm să cântați aceste cântări împreună cu noi, dar vă invităm să ascultați cu atenție cum cântăm aceste adevăruri ca unii care credem în ele!” Pe de o parte, acest lucru îi aduce aminte congregației că fiecare credincios are responsabilitatea cântării. Pe de altă parte, el ne amintește că necredincioșii sunt prezenți și că ei trebuie să audă vestea bună a Evangheliei, iar cântarea noastră comună este o apologie puternică a acelei Evanghelii.

Noi vrem să le spunem vecinilor și vizitatorilor bisericii care sunt lucrările minunate ale lui

Dumnezeu. Vrem să le vorbim despre dragostea neclintită a lui Dumnezeu și despre îndurarea Lui manifestate în trimiterea singurului Său Fiu ca să îi caute și să-i mântuiască pe cei pierduți. Noi proclamăm faptele minunate ale lui Hristos în întruparea, viața și moartea Sa, precum și în învierea și înălțarea Lui. Noi proclamăm nădejdea noastră în revenirea Lui. Și facem toate acestea în timp ce Îi cântăm lui Dumnezeu și unii altora.

Muzica bisericii tale s-ar putea să nu se potrivească stilului tău sau să nu îți satisfacă toate preferințele. Dar declară ea cu fidelitate vestea bună a Evangheliei? Dacă da, atunci recunoaște că acea muzică împlinește ceea ce Dumnezeu dorește, și poate chiar contribuie la aducerea unui necredincios în punctul în care să „cadă cu fața la pământ și să se închine lui Dumnezeu” (cf. 1 Cor. 14:25). Dacă așa stau lucrurile, ar trebui să fie o bucurie pentru noi să putem participa la muzica bisericii, chiar dacă anumite aspecte nu ne plac.

Mărturia unității noastre

Cântarea bisericii este puternică pentru că

putem auzi voci provenind din medii diferite, de etnii, clase economice și povești de viață diferite. Sunt sigur că niciun membru al bisericii mele nu ar alege exact aceeași muzică pentru a cânta într-o anumită duminică. Dar iată-ne cum fiecare membru își lasă deoparte preferințele pentru a ne strânge împreună și a cânta. Ioan 13:35 spune că lumea va ști că suntem creștini văzând dragostea noastră unii pentru alții. Faptul că lăsăm deoparte preferințele și gusturile noastre muzicale profunde pentru a cânta împreună este o expresie a acelei iubiri.

De asemenea, noi manifestăm această dragoste prin a ne suporta unii altora slăbiciunile. Poate că liderii cu muzica din biserica ta pur și simplu nu sunt la fel de talentați ca aceia ai bisericii de peste drum. Notele greșite, ritmurile inconsecvente și începuturile stângace pot fi regula, nu excepția. Dar nu este nicio problemă. În Hristos, nu doar că noi ne iertăm păcatele unii altora, ci trecem cu vederea slăbiciunile celorlalți, inclusiv slăbiciunile în materie de muzică.

Când cântăm împreună săptămână de săptămână, acest flux unificat de laudă pentru Mântuitorul

nostru este o modalitate puternică prin care proclamăm slava lui Dumnezeu înaintea celor care nu sunt în Hristos. Le oferim astfel celor din afară nu doar mărturia noastră individuală, ci și o mărturie colectivă. Demonstrăm astfel că Dumnezeu ne înnoiește inimile deopotrivă individual și ca popor. Le oferim oamenilor o priveliște asupra unui popor nou, unit în jurul veștii bune a lucrării lui Dumnezeu în Hristos și a bucuriei de a-L cunoaște.

Cu această atitudine, putem repeta rugăciunea lui George Herbert:

Să cânte toată lumea din fiecare colț,
Dumnezeului și Împăratului meu!
Cerurile nu sunt prea înalte,
Ca lauda Lui să se înalțe spre ele;
Pământul nu este prea jos,
Căci laudele Lui pot crește și acolo.
Să cânte toată lumea din fiecare colț,
Dumnezeului și Împăratului meu!¹⁰

O RUGĂCIUNE PENTRU TINE

Înainte să termini această carte, vreau să știi ceva: m-am rugat pentru tine.

¹⁰ George Herbert, "Let All the World in Every Corner Sing," 1633.

Îmi imaginez că oricine se apucă să citească o carte intitulată, *Ce să fac dacă nu-mi place muzica din biserica mea?*, se aseamănă foarte mult cu mine: este cineva care ține profund la muzica bisericii și la darul cântării congregaționale. Biroul meu de acasă este plin de cărți despre închinarea comună și despre rolul pe care muzica îl joacă în aceasta. Eu însumi mi-am dedicat viața învățării despre această practică a bisericii. Și totuși, eu sunt mai conștient ca niciodată că încă mai am multe de învățat.

Având în vedere cât de scurtă este menită să fie această carte, sunt sigur că încă ai întrebări fără răspuns. Te încurajez să stai de vorbă cu un păstor din biserica ta. Spune-i cât de mult îți pasă de muzica bisericii și că ai vrea să înțelegi și mai bine felul în care cântarea congregațională este un act de închinare, un mijloc de ucenicizare și o mărturie înaintea lumii. Sunt sigur că i-ar plăcea să vorbească mai departe cu tine despre cum se exprimă aceste principii în biserica voastră locală.

În cele din urmă, m-am rugat pentru tine și I-

am cerut lui Dumnezeu ca, atunci când vei lăsa jos această carte, să nu eziți ca data viitoare să cânti împreună cu biserica ta.

În următoarea zi a Domnului, eu sper să cânti din tot sufletul cu recunoștință față de Domnul, ca un act de închinare. Mă rog să cânti către frații și surorile tale în Hristos în timp ce îți folosești vocea în lucrarea de a zidi alți ucenici. Și, în final, mă rog ca, atunci când cântați, Domnul să aducă în adunarea voastră mulți oameni cărora să le puteți vesti cu îndrăzneală mântuirea Domnului nostru.

IX 9Semne

Zidind biserici sănătoase

ESTE SĂNĂTOASĂ BISERICA TA?

9Marks există pentru echiparea liderilor bisericii cu o viziune biblică și cu resurse practice pentru ilustrarea gloriei lui Dumnezeu înaintea popoarelor, prin biserici sănătoase.

În acest scop, vrem să ajutăm bisericile să crească în practicarea a nouă semne ale sănătății, semne care sunt adesea ignorate:

1. Predicarea expozitivă
2. Învățătura Evangheliei
3. O înțelegere biblică a convertirii și evanghelizării
4. Membralitatea biblică în biserică
5. Disciplina biblică a bisericii
6. O preocupare biblică pentru ucenicizare și creștere spirituală
7. Conducerea biblică a bisericii
8. O înțelegere biblică a practicii rugăciunii
9. O înțelegere biblică a practicii misiunii.

La 9Marks, noi scriem articole, cărți, recenzii și o revistă online. Organizăm conferințe, înregistrăm și difuzăm interviuri și producem alte resurse pentru echiparea bisericilor ca să ilustreze slava lui Dumnezeu.

Vizitează pagina noastră de internet unde poți găsi resurse în peste 40 de limbi de pe glob și abonează-te la revista noastră distribuită gratuit online. Lista complete a tuturor paginilor noastre de internet în alte limbi este următoarea: 9marks.org/about/international-efforts/.

ro.9marks.org

MAGNA GRATIA

Noi vestim Evanghelia harului

Asociația MAGNA GRATIA este o organizație creștină non-profit care își concentrează eforturile pe proclamarea Evangheliei prin literatură consecventă doctrinar, prin evanghelizare și echiparea bisericilor evanghelice de limba română.

Dacă ai fost binecuvântat citind această carte, poți ajuta la binecuvântarea altor credincioși, astfel:

1. Recomandă mai departe această carte!
2. Scrie o recenzie pe pagina noastră de internet de unde ai descărcat această carte.
3. Vizitează pagina noastră de internet la magnagratia.org și află mai multe despre lucrarea noastră, și citește GRATUIT cele peste 400 de cărți ale unora dintre cei mai buni autori creștini.
4. Rămâi conectat la noutățile MAGNA GRATIA vizitând profilele noastre de social media și abonându-te la noutăți pe email, așa încât să fii anunțat când publicăm resurse noi.
5. Roagă-te pentru noi.
6. Donează și ajută-ne să mergem mai departe cu această lucrare. Donațiile se pot face online pe pagina noastră de internet.

Pentru orice alte informații, scrie-ne la contact@magnagratia.org.

magnagratia.org

Membrii bisericii locale sunt chemați să se adreseze unii altora „cu psalmi, cu cântări de laudă și cu cântări duhovnicești, și cântați și aduceți din toată inima laudă Domnului” (Efes. 5:19). Dar uneori cântarea împreună poate fi dificilă sau chiar frustrantă din cauza gusturilor muzicale sau a tradițiilor diferite. Cum pot credincioșii să lase deoparte preferințele personale să Îl pună pe Dumnezeu pe primul loc în închinare?

În această carte, Boswell pune accent pe semnificația închinării în creșterea spirituală, în ucenicizare și în evanghelizare. Punându-L pe Mântuitorul în centrul atenției, el îi încurajează pe credincioși să Îl proslăvească pe Dumnezeu cu inimi pline de mulțumire.

Întrebări despre biserică este o serie de cărți care caută să le ofere creștinilor obișnuiți învățătură sănătoasă biblic și accesibilă, prin răspunsuri la cele mai răspândite întrebări despre viața de biserică. Fiecare carte oferă răspunsuri biblice și aplicații practice cu scopul hrănirii practicilor și a dedicării sănătoase în biserica locală.

Matthew Boswell (PhD, The Southern Baptist Theological Seminary) este păstorul Trails Church din Texas și slujește ca profesor la Midwestern Baptist Theological Seminary, unde predă cursuri despre lucrarea de închinare. El este de asemenea autor și compozitor de imnuri. Boswell locuiește în Texas alături de soția lui și de cei patru copii ai lor.